



Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev po naših številnih naselbinah

V Roundup, Mont., je naglo umrl rojak Anton Rajt, star 62 let, doma iz Primorskega. Zadel ga je srčna kap. Rojen je bil v vasi Kamen na Primorskem. Njegove žene ni bilo doma, ko je on umrl. Par dni prej je dobila brzojav iz Sheboygana, Wisconsin, da je tam umrla njena sestra, in se je tja odpeljala, da je navzoča pri pogrebu. Dobila je brzojav iz Roundupa, komaj je bila sestra pokopana, da ji je mož umrl. Odpeljala se je nemudoma domov. Pokojni zapušča poleg žene še tri sinove in tri hčere.

V North Bergen, N. J., sta se zaročila Mr. Joseph Potrato in Miss Mildred O'Connor. Mr. Potrato je sin bivšega urednika "Glas Naroda" in je vslužben pri Pan-American Air Line v Brownsville, Texas. Mladi Potrato je poznan kot izvrsten aviačiji mehanik, kateremu se obeta lepa bodočnost.

Skoro 400 slovenskih delavcev, ki so zaposleni pri Ohio Leather Co., v Girardu, O., se nahaja že dva tedna na štrajku. Delavci zahtevajo več plače in priznanje C. I. O. unije. Omenjena kompanija je svoječasno v najslabših časih dajala precej dela našim ljudem, toda današnje razmere so že take, da se gre naprej in naprej.

Ali so židje res nedolžni smrti Kristusa?

Cleveland. — Potom NBC radio omrežja je govoril na veliko nočno nedeljo znan židovski rabinec Brickner iz Clevelanda. V svojem govoru je povdarjal, da židje nikakor niso krivi, da je bil Jezus Kristus križan, in je svojo trditve utemeljeval z najnovejšimi najdbami krščanskih znanstvenikov. Citiral je iz knjige znamenitega teologa Conrada Moehlmanna, ki poučuje na teološkem semenišču v Rochester, N. Y. "Mi se čudimo," je dejal rabinec Brickner, "da se v šolah še vedno rabijo knjige, ki trdijo, da so židje povzročili smrt Krista in da so ga židje križali. Milijone kršćanov je, ki bi radi vedeli, kaj se je v resnici zgodilo na Kalvariji in ki ne verujejo v "bajke" Oberammergaua. V resnici se je zgodilo, da je rimski namestnik v Judeji, Poncij Pilat, dal križati Kristusa, ker je nastal punt med njegovimi nasprotniki. Poncij Pilat se je podal ljudski zahtevi in dal Krista pribiti na križ. Sodba proti Kristu se je vršila na predvečer sobote, dočim so židovski postave prepovedovale sodbo ob takih večerih. Torej Krist ni mogel biti obsojen od židov. ... Čudno, da se je rabinec Brickner šele letos zmislił kaj enakega, ko že 80 let posluje v Clevelandu.

Pri Eddie Simmsu

Na veliko nočno nedeljo se je zbralo pri našem rokokoreu Eddie Simmsu, 6511 Bonna Ave., več prijateljev, da so oživel prijateljske spomine. Navzoči so bili: Mrs. Alice Polke, Mr. in Mrs. Peter Ulrich, Mr. in Mrs. Albin Blatnik, Jean Simms, William Toffant, Frank Simms, Ann Kulkat in Anthony Kramer. Družba se je prav dobro zabavala.

"Vaški tepec," Mr. Ivan Molek, urednik "Prosvete" napada Rev. Hugona Brena, ker je Rev. Bren napisal nekaj o verskih odpadnikih. "Vaški tepec" Mr. Molek pravi, da je bil pač kršćen, toda ni imel dosti vere in je sedaj nima prav nič. Toda indirektno priznava, da ga "peče," da ga "grize," toda kje, tega ne more povedati, ker je pač "vaški tepec," kot je samega sebe naslovil.

Walter Potokar, sin pokojnega dobro poznane slovenskega pionirja v Chicagu, Martina Potokarja, je izjavil, da bo kandidiral za mestnega councilmana v Chicagu.

V Bellaireu, Ohio, se je ponesrečil rojak Rafel Perič. V premogovniku je padla peza premoaga na njega. Rešili so ga pravečasno. Nahaja se sedaj v bolnišnici.

Lep slovenski radio program se je oddajal na veliko nočno nedeljo v Hibbingu, Minn. Značilen velikonočni nagovor je imel g. misijonar Vital Vodušek. Njegov govor je napravil mogočen vtis na radio občinstvo.

V Auburn, Ill., je umrl rojak Anton Smole, star 53 let, doma iz St. Petra pri Celju na Štajerskem. Skoro šest let se je nahajal v bolnišnici. Ni bil član nobenega naših društev. Zapušča tri brate.

Učitelj na cesti

Sodnik Small v Portsmouth, O., je odločil in razsodil, da so otroci pod nadzorom učitelja tudi potem, ko zapustijo šolsko poslopje. Zadeva je prišla pred sodnijo v slučaju nekoga 17 let starega učenca, katerega je ravnatelj šole v Portsmouthu dobil, da je kadil cigarete preko ulice od šole. Ravnatelj šole je zgrabil fanta in ga močno pretepel in mu pri tem izvil tudi roko. Starši so tožili šolskega ravnatelja, toda so zgubili tožbo. Sodnik Small je dejal, da so šolski učenci pod kontrolo ravnatelja, četudi so izven šole in kršijo gotove šolske odredbe. Ravnatelj je bil oproščen vsake krivde, a starši otroka morajo plačati sodnijske stroške.

\$150,000 za otroka

Preteklo soboto je bila na Common Pleas sodniji v Clevelandu vložena tožba proti družbi cestne železnice, v kateri se zahteva \$150,000 za devetletno Vando Chapin. Njen oče trdi v tožbi, da je bila njegova hči 25. januarja zadeta od ulične kare in da je dobila take poškodbe, da bo morala ostati vse življenje pohabljen in da ji bodo morali odrezati desno roko. Obtožnica nadalje pravi, da je kara vozila z nenavadno brzino in da motornar ni dal rednega signala z zvonom, da bi se otrok umaknil. Vanda je bila zadeta, ko je odhajala iz šole.

Dospel iz domovine

Iz Toplice pri Novem mestu je dospel v Cleveland rojak Frank Medic. Nastanil se je pri svojem stricu Mr. Louis Starmanu v Euclidu. Potoval je s posredovanjem tvrdke Mihaljevich Bros. Dobrodošel med nami.

Liberalno mnenje najvišje sodnije. Pred. Roosevelt o sedečih štrajkih

Washington, 29. marca. Najvišja sodnija Zed. držav je storila nekaj nezaslišanega. Potrdila je z večino nekaj važnih postav, o katerih je še lansko leto razsodila, da niso ustavne.

Potrjena je bila postava držav Washington glede minimalnih plač za ženske in otroke. Enaka postava je bila sprejeta tudi v državi New York, toda so jo sodniki tedaj zavrgli.

Nadalje je najvišja sodnija razsodila, da je kolektivno pogajanje, ki je vključeno v postavi za železničarje, ustavno.

Najvišja sodnija je potrdila Frazier-Lemke postavu, ki razteza moratorij na dolgove farmarjev za nadaljnja tri leta, tako da se farmarjem ne more v tej dobi prodati njih posestvo radi dolga.

Vsa Amerika se čudi tem sodnijskim razsodbam. Nihče ni kaj enakega pričakoval. Splošno se misli, da je Rooseveltova kritika vplivala na sodnike, da so bolj liberalno razsodili o zadevah, o katerih se je pričakovalo, da bodo zavržene.

Najvišja sodnija pa ni razsodila o Wagnerjevi postavi, ki določa delavsko razmerje med delavci in delodajalci in ki prepoveduje kompanijske unije. O tej postavi bo podana razsodba v nekaj dneh.

Washington, 29. marca. William Green, predsednik American Federation of Labor, je večeraj ostro obsodil takozvane sedeče štrajke, o katerih se je izjavil, da so nepostavni in prinašajo delavstvu ogromno škodo.

Tako je nastal nov spor v vrstah organiziranega delavstva v Ameriki, med American Federation of Labor in med Committee for Industrial Organization, med Greenom in med Lewisom, ki trdi, da so sedeči štrajki najboljše orožje delavstva.

"Jaz javno svarim delavstvo,"

Novi državljani

Pretekli teden je bila sledečim našim ljudem podeljena ameriška državljanstva pravica: Louis Stark, Milka Brajdič, Frank Plemel, Elizabeth Feizer, Caroline Rudman, George Kaušič, Paul Vuković, Mary Prelogar, Anthony Klun, Sophie Lakner, Terezija Potokar, Terezija Sterling, Katarina Mišmaš, Frances Miskerč, Mary Prezelj, Mary Muža, Stanislav Sanabor in Ana Boldin. Skupaj 18 novih državljanov. Zadnjič izkazanih 90, danes 18, skupaj 108 naših novih ameriških državljanov v letošnjem letu. Vsem novim državljanom naše iskrene čestitke!

Posledice razporeke

Mrs. Mary Daley, 3477 E. 53rd St., stara 24 let, in ki je mati dveh otrok, se je pred nekaj tedni razporečila. Od tedaj je postala duševno bolna, in preteklo nedeljo je šla na Washington Park most, kjer je skočila 85 čevljev globoko. Bila je na mestu mrtva.

Zgubljena licenca

Zgubila se je avtna licenca 1937, št. J-N-506. Kdor jo je našel je prošn, da jo vrne na 6519 Bonna Ave.

je rekel Green, "da se ne poslužujejo tega nepostavnega orožja. American Federation of Labor se ne bo nikdar poslužila enakega orožja, ker zna rabiti postavna in uspešna sredstva v borbi za delavske pravice."

Greenova izjava je bila naperjena direktno proti John Lewisu, ki zagovarja sedeče štrajke in s pomočjo katerih se je spravil na površje do ogromne oblasti nad delavstvom.

Obenem je prišla Greenova izjava tudi v trenutku, ko je bila zaključena konferenca med predsednikom Rooseveltom in kongresnimi voditelji, in ko se je konferenca izjavila, da zvezna vlada nikakor ne more posredovati v sedečih štrajkih.

Obenem je prišla Greenova izjava v trenutku, ko so se začela nadaljevati pogajanja med Lewisom in Walter Chryslerjem radi poravnave štrajka. Delavci so sicer odšli iz tovarnen, toda štrajk še vedno traja.

Lansing, Mich., 29. marca. Voditelji Lewisove C. I. O. organizacije niso imeli danes ničesar povedati na Greenovo izjavo glede sedečih štrajkov.

Lewis in Homer Martin, predsednik unije avtnih delavcev, sta zmajala z glavami, ko so ju častnikarji vprašali, kaj je njih mnenje glede Greenove izjave. Tudi governor Murphy se ni hotel izjaviti.

Washington, 29. marca. Predsednik Roosevelt je po svojem posvetovanju s kabinetskimi tajniki in z voditelji v kongresu šel do zaključka, da ni nobene postavne odredbe, ki bi mu dajala moč posredovati v sedečih štrajkih.

Predsednik se je posvetoval tri ure v Beli hiši, ne da bi zastopniki mogli priti do kakega zaključka. Le toliko so dognali, da je zvezna administracija brez moči v položaju, ki straši ameriški narod zadnje mesece.

Roosevelt v cerkvi

Washington, 29. marca. Kljub močnemu pišu in strupe-ni sapi se je Roosevelt na veliko nočno nedeljo odpeljal v odprtem avtomobilu k službi božji. Predsednika je spremljala soproga, žena njegovega sina in dva vnuka. Popoldne je predsednik obiskal grob neznanega vojaka na Arlington narodnem pokopališču.

Dete rojeno v četrtem mesecu spočetja

New York, 29. marca. Zdravniška veda se trudi razrešiti uganko, ki je nastala, ko je bilo v tem mestu rojeno dete v četrtem mesecu spočetja in ki je po rojstvu živelo 18 ur in pol, kar je nekaj nezaslišanega. Dete je bilo moškega spola in je tehtalo ob porodu 9 unč. Mati je neka Italijanka in je stara 28 let.

Društvene zadeve

Tajnica društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ se bo nocoj večer med 6. in 7. uro nahajala v prostorih stare šole sv. Vida v svrhu društvenih zadev.

Mnogo štrajkov je poravnanih, a pojavljajo se zopet novi. Standard Oil Co. je zboljšala tisočnim uslužbencem plače

Philadelphia, 29. marca. Štrajk pri Rosedale Knitting Co. v bližini Readinga, je bil poravnán izven sodnije v trenutku, ko je nameraval zvezni sodnik Walsh razsoditi, če so sedeči štrajki veljavni ali ne.

Kompanija se je podala v toliko, da je priznala American Federation of Labor kot zastopnico skupnega delavstva, nakar so delavci obljubili, da se vrnejo na delo. Sodnik Walsh je izjavil, da ga veseli, ker mu ni bilo treba razsoditi kočljivo zadevo.

Newark, N. J., 29. marca. Standard Oil Co., Rockefellerjeva organizacija, je danes naznaila, da je sklenila znatno zvišati obstoječe plače svojih uslužbencev. V petrolejni industriji se pripravlja velika organizacija pod vodstvom C. I. O.

Uslužbenici omenjene družbe v Bayonne, Linden in Jersey City, N. J., bodo dobivali od 1. aprila naprej 10 centov več na uro. Teh uslužbencev je 6,500. Zevlanskega decembra je ista družba zvišala plače za 5 odstotkov.

Uslužbenici Standard Oil kompanije v New Jerseyu ne pripadajo k nobeni uniji. Izboljšanje plač so dobili v direktnih pogajanjih s kompanijo.

Detroit, 29. marca. Henry Ford je izjavil včeraj, da je pripravljen konferirati s svojimi uslužbenci, toda pod nobenim pogojem ne bo priznal uradniške avtne unije kot zastopnike delavcev, ki delajo v Fordovih tovarnah.

Ford je izjavil: "Mene absolutno nič ne briga, kaj pravi Homer Martin, predsednik United Automobile Workers unije. Toliko ja zve, da on ne bo gospodaril v mojih tovarnah, dokler sem jaz živ."

"Za vsakega moža, ki želi slediti Martinu in njegovi organizaciji in začeti s sedečim štrajkom, imam pripravljenih pet drugih mož, ki bodo prišli takoj na delo, samo če jih pokličemo." Najmanjša plača v Fordovih delavnicah danes je \$6.00 na dan ali 75c na uro. Fordove tovarne operirajo pet dni na teden. "Naši delavci," je rekel Ford, "so 5:1 zoper unijo. Če imajo kakšne težave, slednje takoj poravnamo."

Razprodaja pohištva

Samo ta teden se vrši pri Norwood Appliance & Furniture Co., 6104 St. Clair Ave., velika razprodaja na vsem pohištvu. Lastnika, Mr. Bohin, in Mr. Šušnik pravita, da si boste prihranili od 20 do 40 odstotkov.

Smrtna kosa

Sinoči je preminul Peter Česen, star 71 let, stanujoč na 1185 E. 61st St. Pogreb bo vodil August Svetek. Podrobnosti jutri.

Vest iz domovine

Mrs. Ivana Tolar, 441 E. 157th St. je dobila iz fare Toplice pri Novem mestu žalostno vest, da je umrl brat Franc Gutman, star 65 let. Tu zapušča eno sestro in enega brata, v domovini pa enega brata in dve sestr. Bedi mu lahka domača gruda! * Pismo ima pri nas Julka Murnik.

Tragična zgodba

21 let je Mrs. Rose Manasky, stara 37 let, hranila denar. Začela je še kot 16-letno dekle. Stanovala je svoječasno v Altoona, Pa., kjer je bil njen mož uslužben pri Pennsylvaniji železnici. Zgubil je delo, in družina se je preselila pred 10 leti v Cleveland. V Altoonu je imela nišo, katero je morala družina izprazniti radi \$800 dolga na njej. V Clevelandu je Mrs. Manasky dobila delo v nekem hotelu. Od zaslužka si je vsak teden trgala 80c in nosila v banko. Kmalu bo imela dovolj, da plača prvo vknjižbo na hišo v Altooni, potem bo pa zopet živela v svojem. Pa je šla pred tremi tedni v Cleveland Trust banko in potegnla iz banke \$914.00. Takoj po veliki noči je nameravala odpotovati v Pennsylvanijo, da plača dolg, namesto, da bi banki naročila, da naredi ček in izvrši plačilo. Mrs. Kanasky je neprestano nosila denar s seboj, rekoč, da je pri njej bolj varen. Ko se je v nedeljo jutraj vračala v družbi dveh prijateljic iz cerkve, je pa naenkrat čutila, kako je neka roka ji iztrgala denarnico. Dobila je še eno po glavi, nakar je padla v omedle-vico. Neki mlad zamorski fant je bežal z njenim denarjem. Prihranki 21 let so v trenutku zginiti, in Mrs. Manasky sedaj joka na svojem domu.

Starši škrjančkov

V torek večer 30. marca se vrši izredna seja vseh staršev škrjančkov v navadnih prostorih. Pridite gotovo vsi, ker je seja važna. Začetek ob 7:30.

V bolnico

V Cleveland Clinic bolnico se je podal 10-letni sinko Laddie Budnar, sin družine Budnar na 16224 Huntmere Ave. Podvreči se je moral operaciji.

Številni roparji

Tudi za veliko noč niso poznali lopovi miru in ljubezni do bližnjega, pač pa so tekot sobote, nedelje in ponedeljka izropali nič manj kot 47 oseb.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 74, Tues., March 30, 1937

Lewis in Green

Največja ameriška delavska organizacija v Zedinjenih državah je American Federation of Labor. Bili so čisti, ko je štela skoro 6,000,000 delavcev v svojih vrstah. Danes šteje nekaj blizu štiri milijone organiziranih delavcev. Od kar je ranjki vodja in trideset let predsednik American Federation of Labor, Samuel Gompers umrl, je opaziti, da American Federation of Labor ni več tako aktivna, tako brhka, kot bi rekli, kot je bila svoječasno.

Kapitalisti delajo svoje napake, in enako jih povzročajo delavske organizacije. V Ameriki je bilo, odkar se je pojavila moderna tehnika, moderni stroji, elektrika in radio, milijone delavcev, zaposlenih v premogarski, jeklarski in avtni industriji, za katere se American Federation of Labor ni brigala, da bi jih organizirala proti izkoriščanju od strani industrij.

American Federation of Labor, dasi je bila pionirka na polju delavske samozavesti in organizacije, je gledala vedno več na organizacijo izučeni delavcev, kot pa na priproste delavce. Dočim so izučeni delavci, kot na primer električarji, telefonski operatorji, kovači, zidarji, mizarji, tesarji in enaki bili vedno dobro organizirani, pa niso najbolj izkoriščani delavci v jeklarnah in avtnih tovarnah dobili dovolj pozornosti od strani American Federation of Labor.

Omenjena organizacija je sicer naredila več poskusov, da organizira zlasti jeklarske delavce, in to pred več kot 20. leti, toda organizatorično delo se je ponesrečilo, in vzrok je bil mogoče slaba taktika od strani organizatorjev ali pa prevelike grožnje od strani delodajalcev napram delavcem, ki v onih časih sploh še niso vedeli, kaj pomeni delavska organizacija.

Delavca ne more nihče spraviti preko noči v unijo. Kakor je težko pridobiti povprečnega človeka, da pristopi v podporno organizacijo, kjer plačuje za gotovo svoto asessmenta za razne vrste zavarovalnino, tako je tudi težko delavca prepričati, da mora plačevati vsak mesec gotovo svoto v unijo.

Vsakdo se vprašuje: Kaj bom dobil za svoj denar? In prav ima. V tem oziru so unije, ki so pod okriljem American Federation of Labor, sijajno organizirane. Skoro vse unije plačujejo svojim članom bolniško podporo, plačujejo gotovo smrtnino, plačujejo tudi gotove svote v slučaju štrajka in onemoglosti. V tem oziru se unijam, ki so pod okriljem American Federation of Labor, ne more ničesar očitati.

Toda časi so se spreminjali, delavci so se izobraževali, čitali so več časopisja, slišali so več govornikov, delovne ure so se zniževale in delavci so imeli mnogo več časa, da so začeli premišljevat o svojem položaju.

Duh časa je prinesel na površje bojovitega zagovornika delavske organizacije John Lewisa, ki se je uprl Williamu Greenu. Lewis je že mnogo let vodja in načelnik organiziranih premogarjev v Ameriki, katerim je izvojeval mnogo prednosti. Green je vodja in načelnik American Federation of Labor.

Kakor hitro se je pojavil John Lewis in napadel William Greena, svojega sobrata v delavskem gibanju, je nastal spor v delavskih vrstah, obenem pa tudi večje zanimanje za delavsko stvar.

Res pa je, da gresta Green kot Lewis včasih predalet. Eden drugega izključujeta iz delavskih organizacij, eden drugemu nasprotuje v najbolj važnih delavskih vprašanjih, in prišlo je do nezasišane dejstva, da so se pristaši delavskih organizacij osebno spopadli med seboj v trenutku, ko je bila potrebna največja in najmočnejša sloga med delavci.

Zadnje čase smo doživeli, da se načelniki delavskih unij posvetujejo s kompanijami in kompanisti glede nadaljnjih delavskih razmer v industrijah. In dobro bi bilo tudi, da celo koristno in uspešno, če bi se delavski voditelji najprvo sporazumeli med seboj in naredili mir ter edinstvo v delavskih vrstah.

Ameriški delavci ne bodo mogli dolgo trpeti, da bi si delavci v dveh ogromnih in po idejah tako različnih, smernicah nasprotovali. Najprvo je potrebna edinstvo med delavci samimi, potem pa skupna borba za boljšo bodočnost.

Kaj pravite!

Miss Gorsetova iz Euclida je dobila \$50.00 v gledišču, ko je bila takozvana "bank-night." Bila je tako vesela, da je obljubila, da bo tretala z dobrim "drinkom." Ni pa rekla, če bo tretala za vse, kar je dobila tako lahkim potom.

Milan Medvešek iz Clevelanda pravi, da je Prosveta najboljši list in je kolona "Pasja logika" v Prosveti najboljše umotvorno delo. No, naj bo že temu tako ali tako, glavno je, da se zine dobro besedo o pravem času. Mr. Milan Medvešek bo namreč delegat na prihodnji konvenciji SNPJ, kjer se bo volilo urednike in druge urade.

Kaj pravite, zakaj v Rusiji ne plačujejo dohodninskih davkov? Najbrže zato ne, ker pač dohodkov nimajo.

BESEDA IZ NARODA

Hvala vam, ki ste prišli

Sijajen je bil katoliški shod v nedeljo 21. marca. Nepričakovano lepa je bila udeležba, zadovoljstvo ljudstva pa tudi nadvse najbolje.

Oba programa sta bila po izjavi ljudstvo zadovoljiva. To so pokazali ljudje s tem, ker so vztrajali do konca polnoštevno.

Govorniška točka je bila v srca segajoča, od ljudi sprejeta z odobravanjem, kar se spozna iz izjav ljudstva pozneje in takrat.

Slikovna predstava je bila kratkočasna, pomembna in času primerna, tako so povedali mnogi. Iz vsega tega se razvidi, da je bilo ustrezno vsem. Ljudje so dobili mnogo poduka in navodil za bodoče ravnanje.

Ker sem se zanimal za vabilo na shod kot član centralnega odbora, naj se tem potom kot tak tudi zahvalim vsem, ki so se shoda udeležili.

Prvo smatram v dolžnost zahvaliti se dr. Hugo Brenu, O. F. M., ki je dospel iz oddaljene Lemonta, da je govoril o pomenu tega sestanka. Omenjeni gospod je res sila govornik, njegovo pričevanje je močno, v vseh oziirih prepričljivo. To je tudi vzrok, da ga ljudstvo tako rado posluša. Hvala Vam g. dr. Bren.

Drugi gost od daleč je bil Mr. John Jerič, urednik A. S., iz Chicage. Mlad mož, toda mož katoličan v delu in v prepričanju. Kot urednik in izkušen mož nam je povedal mnogo resnega o razmerah med nami katoličani in onimi, ki so vero vrgli pod klop. Hvala Vam, Mr. Jerič, za trud in delo in čas.

Izven Clevelanda je dospel tudi Rev. Milan Slaje, župnik iz Loraina, ki je shodu predsedoval, kar ni lahko in hvaležno delo. Zato se tudi njemu prav lepo zahvaljujem.

Zahvaljujem se Msgr. Hribarju ter Msgr. Ponikvarju, Father Schusterju, Father Jagru in Mrs. Albini Novak za vse vspodbujalne govore. Naj tudi jaz, kakor so mnogi udeleženci rekli: "Se večkrat ponovite na isti način!" Zelo lepo se moram zahvaliti tudi č. sestram in šolski mladini fare sv. Lovrenca in fare sv. Vida, ki so napravile in napravili tako imenitno razstavo katoliškega tiska v slovenskih in angleških izdajah, revij in časopisov. Razstava sama je bila zelo pomembna, za katero gre vse priznanje sestram in šolskim otrokom. Kako smo bogati na katoliški literaturi, se je lahko vsakdo prepričal na tej izloži.

Za tako veliko prireditev je bilo potreba delavne pomoči povsod v podjetju doma. Radi tega se zahvaljujem tem, ki so radevolje pomagali in šli na roko: Mr. in Mrs. Frank Kuhar, Mrs. Oražem in hčere, Mrs. John Gornik, Mr. in Mrs. Frank Perme, Mrs. Stanonik, Mr. Louis Erste, Jos. Grdina, Mrs. Albina Novak z dekleti, in še drugim, za katere imena še ne vem. Prav hvaležen sem oseboj S. N. Doma za vljudno in točno postrežbo vsestransko. Hvaležen tudi za udeležbo od strani občinstva in posebej še onimi, ki so pri vходу dali posebne darove mesto male vstopnine v namenu za stroške. Za vse delo in naklonjenost, za govore in požrtvovalnost, kakor tudi časopisom A. D., A. S. in Ave Maria za reklamo in vabila, se v imenu centralnega odbora za katoliški tisk kar najlepše zahvaljujem.

Dasi je bila mala vstopnina, 10 centov, in so bili veliki stroški, je vendar ostalo od vseh plačanih računov za Jugoslovanski vrt še \$30. Hvala tudi v imenu Jugoslovanskega kulturnega vrta.

A. Grdina.

Festival v Chardon, O.

Chardon, O.—Zadnje sredo ob desetih zvečer nas je obiskal tornado, ki je trajal deset minut. Neko poslopje, ki so ga bili pravkar zgotovili, je popolnoma porušil. To poslopje je bilo namenjeno za bodoči festival v tem mestu. Streho je odneslo več čevljev daleč in stene so vse porušene. Zdjaj z veliko naglico postavljajo drugo poslopje. Bo pač težko tako hitro vse spraviti skupaj in ker morajo razbite kose skupaj zbirati. Škode pa ne bodo trpeli, ker je bilo poslopje zavarovano za \$2,500.

Kakor vsako leto, tako se bo tudi letos pričel na 1. aprila Maple Syrup Festival v tem mestu, ki bo trajal tri dni. Vsako leto obišče ta festival na tisoče ljudi. Letos bo pa še več zanimivih reči kot druga leta. Tako bo tudi tekma med ženskami, katera bo bolj hitro razcepila hlood. Te tekme se udeležijo tudi slovenske farmerice, Mrs. Misley in Mrs. Panchur. Kaj pravite, katera bo zmagala? Na katero bi vi stavili? (Mi stavimo, da bosta obe premagali keksarce, ki niso takih glidov in ki niso ob žgancih groj zrasle. Zelimo vama obema mnogo sreče. Op. Jakata.)

F. M.

Dopis iz Warrensville, O.

Tudi tukaj živimo Slovenci, čeprav se malokdo oglasi iz tega kraja z dopisi. Tukaj živimo skromno, včasih dobro, včasih slabo, kot povsod. Imamo pa svoja društva, da se mesečno zbiramo skupaj, se prijateljsko pogovorimo in drug drugemu pomoremo v potrebi. Moj namen pa ni razpravljati o raznih družtvih, to spada na seje in na posamezne agitatorje. Namen moj je naznaniti vsem čitateljem našega lista Ameriške Domovine, da smo me ženske v Warrensville, ali kot se bolj razume v Randall, O., povsod aginje in delovne. To spričuje, ker so ženske in dekleta pri vseh družtvih v uradih. Najbolje pa ljubimo Slovensko Zensko Zvezo, saj imamo tukaj svojo podružnico št. 73.

Pred letom dni je prišla k nam sedaj že pokojna Mrs. Mary Miklaučič in nam razložila pomen in dobrote SZZ. Z veseljem smo sledile prepričevalnim besedam dobre in nikdar pozabljene rojakinje ter smo šle na delo in ustanovile našo podružnico.

Ker bo v mesecu aprilu prva obletnica naše podružnice št. 73, smo na zadnji seji sklenile, da se skupno udeležimo sv. maše in sv. obhajila v nedeljo 4. aprila, to je na Belo nedeljo ob osmih zjutraj. Zbiramo se en četrt pred osmo v šoli in potem skupno odkorakamo v cerkev sv. Lovrenca.

Prosim vse žene in dekleta, vse članice naše podružnice, da prav gotovo pridete. Bodimo vesele in ponosne, da smo članice edine organizacije v ameriški Sloveniji. Le v pravem verskem, to je v katoliškem duhu, bomo imele dovolj moči vršiti materinske dolžnosti. Ako vdanost v voljo najvišjega Boga prenašamo zemeljske težave, je naše breme lahko.

Torej vse sestre pridite v nedeljo zjutraj skupaj na omenjenem prostoru, da zahvalimo Boga, da smo prvo obletnico našega društva dočakale. Pozdrav vsem članicam SZZ in 40-letni kmet Jovan Stanojevič

vsemu ženskemu spolu v Ameriki. Da se pa komu ne zamerim, naj velja moj pozdrav tudi vsem možem, posebno še Jakatu, da ne bo ta moj dopis poslal v svoj široko zevajoči uredniški koš.

Alojzija Turk,
blagajničarka št. 73 SZZ.

IZ DOMOVINE

—80 letnica zaslužnega vzgojitelja. V Dobu pri Domžalah je praznoval svoj 81. god, nekaj dni prej pa 80 letnico svojega življenja, g. Matija Hiti, nadučitelj v pokouju. Rodil se je v Sordražici 16. februarja 1857. Prvo učiteljsko službo je nastopil leta 1876 na Ubeljskem. Služboval je nato v Orehku (2 leti), v Senožčah (4 leta), nato 8 let v Slavini, kjer je leta 1885 postal nadučitelj. Iz Slavine se je preselil v Dobrnič, potem pa v Stari trg ob Kolpi. Največ let je deloval v Dobu, kjer je bil vodja dvorazrednice od 1902 do 1924 do svoje upokojitve, torej celih 22 let. Vsega skupaj je učiteljeval 48 let. Razen v Dobrniču in Starem trgu je naš slavljenec povsod deloval na cerkvenem koru kot organist in vodja cerkvenega petja. V Dobu je bil organist nad 25 let. Jubilat je velik prijatelj otrok, ki jih je ves čas svojega službovanja vzgajal v krščanskem duhu. Bil je dober učitelj, ki so ga vsi spoštovali, otroci in starši, koder je služboval.

—Strašna smrt pod mlinskim kolesom. Sin posestnika žage Petra Hašmana na Kaplji je nesel žagarju Antonu Dobršču cigarete in živila na žago, ki stoji na samotnem kraju. Ni pa mogel žagarja nikjer najti ter se mu ni niti na klice oglašil. Nasledel je našel Dobrška — mrtevga pod mlinskim kolesom. Žagar je šel s sekuro obsekavat led na kolesu, da bi lahko spravil žago v pogon. Ko pa je led obsekal in se je že začelo kolo vrteči, mu je na ledenih tleh zdrsnilo ter je padel pod kolo, ki ga je strahovito zmahnilo. Zdrabilo mu je križ in prsni koš ter je re-vež umrl, ker mu ni mogel nihče pomagati. Živel je na žagi popolnoma sam in tako ni nihče slišal njegovih obupnih krikov, ko ga je stiskalo kolo v smrtnem objemu.

—V sredo zvečer, dne 24. februarja 1937, je nenadoma umrl v Ihanu pri Domžalah ondnotni župnik g. Janez Kepec. Pokojnik se je rodil v Cerkljah pri Kranju dne 3. avgusta 1882, v mašnika pa je bil posvečen dne 12. julija 1906. Naslednje leto je bil poslan v Selca nad Škofjo Loko, kjer je potem z malim presledkom služboval do aprila 1925, najprej kot kaplan, nato kot župni upravitelj in kot župnik. Vmes je bil štiri mesece kaplan v Stari Loki. Leta 1925 je prišel za župnika v Ihan.

—V Ljubljani je umrl Franče Kušar.

—V Ljubljani je umrla Jožefa Rome. V Koleziji, Koseskega ulica 24, je umrl Jože Slatnar, upokojenec tobačne tovarne.

—Gospa Hedvika Eržen roj. Reich, vdova po davčnem kontrolorju, je v 77. letu starosti umrla 23. t. m. zjutraj.

—V Ljubljani je v visoki starosti 81 let umrla Celestina Kunaver.

—V Ljubljani sta umrli: gospa Albina Tratnik. — Gospa Helena Plohl, vdova po profesorju in šol. svetniku.

—V Ormožu je v bolnišnici umrla sestra križniškega reda Dominika Rozman v starosti 30 let, v tretjem letu redovnega življenja.

—V Ljubljani je v visoki starosti 86 let umrl Fran Jankovič.

—Na Vrhniki je umrla Ivanka Grampovčan, trgovka in posestnica.

—Bosenski kmet se je oženil z Mongolko. Te dni se je vrnil čez Poljsko in Avstrijo v domovino 40-letni kmet Jovan Stanojevič

iz vasi Skokiča v drinski bano-vini. Bil je 20 let ujetnik v Rusiji, kjer se je oženil z Mongolko, s katero ima sina. Sedaj se je z družino vrnil v domovino, ker mu v Skokiču živi mati.

IZ PRIMORJA

—Fašistična organizacija "Dopolavoro" spet na delu. Gorica, februarja 1937. — Fašistična organizacija "dopolavoro", ki so jo s silo razpleli po naših vaseh, zlasti po večjih krajih in trgih, je z nastopom zime spet napela vse svoje moči. Po številnih malih vasicah so na novo ustanovili to organizacijo, po že obstoječih pa so spet pričeli s prirejanjem plesov ob nedeljah in praznikih. V plesu vidijo Italijani uspešno vabo za mladino in skušajo s tem uveljaviti delovnanje "dopolavora." Zlasti aktivne so pa te organizacije tam, kjer je večje število priseljenih Italijanov, predvsem pa v obmejnih krajih. Ker ni zadostnega odziva med odraslimi domačini si pomagajo Italijani s tem, da vabijo na plesne prireditve mladino iz fašističnih mladinskih organizacij in celo nedoletne otroke, katerim bi moral biti zabranjen dostop na plesišče. Po večini vodijo plesne prireditve v "dopolavoru" učitelji, občinski uradniki in drugi taki javni funkcionarji, katerih dolžnost bi bila, da skrbijo za dobro vzgojo mladine, zlasti pa neodraslih in šoloobveznih otrok. V tem pogledu ne poznajo priseljenih Italijanov, zlasti ko se trudijo, da pokažejo uspeh svojega dela, nobenih skrupulosti.

Med ostalimi prednjači vsekar Podbrdo, ki je sicer mala vasica, a je kot obmejna postaja postala prava naselbina Italijanov. Vso svojo aktivnost kažejo ravno le nedorasli otroci. Dalje je razvpit daleč naokrog "dopolavoro" v Knežaku, kjer so se v teku lanske zime pogosto vršili plesi, ki so se zavlekli pozno v noč in celo do naslednjega jutra. Na take prireditve so navadno priseljeni Italijani z vabilom mlada dekleta iz okoliških vasi, ki so ostajala na plesu med samimi Italijani vse noči. Za te prireditve ne poznajo nobene policijske ure, nobene kontrole javne varnosti, in kaj vse se na njih dogaja, ni potrebno povdarjati. Pripomniti pa moramo, da je še veliko število vasi, kjer "dopolavoro" ni našel nobenega odziva in so morale oblasti celo ukiniti organizacijo.

Naročite se na dnevnik
Ameriško Domovino!



Za najboljša filmska igralca v letu 1936 sta bila priznana Paul Muni in Dunačanka Luise Rainer.

Morske bolezni ne bo več

Kdor nima prilike ali pa tudi možnosti, da bi se vozil po morju, si tudi težko predstavlja slabost, ki človeka obide, kadar je na ladji in se ta začneja pomikati na morskot pot. Človeka, ki take vožnje ni navajen, skoro vsakega obide neka slabost, ki so ji dali ime morska bolezen. Ta bolezen ne dela skoraj prav nikakršnih izjem, ker je pač nekaj čisto svojevrstnega, na kar človek ni navajen. Začeli pa so se takoj nekateri pečati z mislijo, kako bi tudi tej nevšečnosti napravili kakšno bolezen, se mora pač zavedati, da je največkrat odločilnega pomena pri tem, da najprej ugotovi, zakaj je ta ali ona bolezen nastala. Da bi morska bolezen nastala zaradi česa drugega, kakor zaradi ne- navadnega zibanja ladje po morskih valovih, je skoro izključeno. Človek ima pri tem neki vtis, kakor da se ne počuti prav na trdnih tleh. Če se hočemo torej iznebiti posledice tega zibajočega nihanja, ga je treba na kakšen način, naj bo kakorkoli, uničiti. Zato pa je treba posebne iznajdljivosti. Te iznajdljivosti pa je imel dovolj neki inženir, po imenu Halem. Izumil je posebne vrste blazino, ki ima v svoji notranjosti nekakšne špi-ralaste zavoje. Ako kdo, ki se vozi z ladjo, sedi na taki blazini, se giblje ravno v nasprotni smeri, v nasprotnem smislu, kakor pa nihaji, ki prihajajo od zibajoče se ladje. Na ta način je gibanje ladje z umetnim sredstvom popolnoma uničeno in človek sploh nima vtisa, da se z ladjo vred ziblje. Kakor vsak nov izum, tako so seveda tudi tega najprej poizkusili v največji tajnosti, v tajnosti pa zaradi tega, ker se nihče ne mara s svojo zamisljijo o kakšnem novem izumu osmešiti, kar bi se po njegovem mnenju zgodilo, če bi se poizkus ponesrečil. Pravijo, da so že takoj prvi poizkusi dali odlične uspehe in pravijo tudi, da imajo ta novi izum že na razpolago na nekaterih ladjah, to pa za sedaj šele za tiste pot-nike, ki zaradi svoje občutljivosti za morskot bolezen pridejo celo v življenjsko nevarnost. Tudi to se je namreč že večkrat zgodilo, da je tu pa tam kdo celo umrl na tej bolezni. Kakor kaže, na tem polju smrt ne bo več kaj prida požela.

Če verjameste al' pa ne

Ižanec pelje poln voz v Ljubljano. Na mitnici ga ustavi ibljatar, da preišče, če ima na vozu kakšno stvar, ki bi bila dachu podvržena. Ko ibljatar vse preišče in ne najde ničesar nevarnega, vpraša Ižanca: "Oče, kaj imate pa v vreči, na kateri sedite?"

Ižanec se nagne ibljatarju prav do ušes in mu zašepeče: "Oves."

"Zakaj pa tega ne poveste glasneje?"

"Zato, da bi konji ne slišali," se odreže poredni Ižanec.

Pravijo, da če te kdo udari po levem licu, nastavi mu še desno. Well, takih je dandanašnji malo na svetu, ki bi se ravnali po tem krepostnem reku. In tudi ta dva sosed sta nista, ki ju bom zdajle zatožil. Torej Tone stopi k sosedu Francetu in mu reče:

"Ljubi France, zelo neprijetno mi je, toda povedati ti moram, da so mi tvoje kokoši prebrskale vse rože na mojem vrtu."

"Nič ne de, ljubi sosed, moj pes je davi eno tvojih kokoši zadavil, pa se stvar oziroma škoda s tem izravna."

"No ja, prav je tako. Saj sem tudi jaz prejle z mojim avtom povozil tvojeja psa, pa se tudi s tem vsa stvar izravna."

J. O. CURWOOD:

Lov na ženo

ROMAN

VIII.

Johnu Aldousu ni bilo povsem jasno, zakaj se ne bi smel peljati v Tete Jaune; a z druge strani mu je šlo Stevensovo prigrigovanje vendar do živega. Marsikaj ga je sedaj vznemirjalo in čutil je potrebo, da bi bil nekaj časa sam in da bi uredil svoje misli. Ostavil je Stevensa z obljubo, da še pride in si izposodi nekaj odev in del njegovega vigvama. Imel je trden namen, da izpolni obljubo, ki jo je dal Jani in se ne vrne v svojo koč, čeprav je bil Quade ostavil Miette. Po stezi, ki jo je ozarjala mesečina, je krenil za vodo proti zapuščenemu taborišču zemljemercev, uverjen, da najde tam dovolj nemotenega miru ter uredi v svoji glavi kaotično zapletene dogodke današnjega dne.

Svarilo se je do neke mere dojmilo Aldousa, a dokler je govoril s Stevensom, mu ni šlo v glavo, da bi Quade v svoji dvojni želji po maščevanju in po Jani rabil izredna sredstva, ki jih je mezar napovedoval. Stevensu je sicer verjel. Vedel je, da ni vročkrvnež. Bil je izmed tistih, ki hladno premislijo vsako stvar. In pogumen je bil dovolj. Spomin na Stimsona in na njegovo ženo je razpalil Aldousu kri. Ali je imel Stevens v tej podrobnosti prav? Ali je Bill Quade res pripravljaj njemu in Jani isti konec? Zakaj naj bi se bil Quade najprej ukral v Tete Jaune? Zakaj ni počakal jutrišnjega vlaka?

Opazil je, da stopa naglo, čeprav se je bil namenil, da bo hodil počasi — in v glavi mu je rojilo sto vprašanj. Nenadoma misel ga je prešinila; obstal je in se zastrmel v temno brezno reke, ne da bi kaj videl. Tako nepojmljivo se mu je zdelo, da bi imel Quade take naklepe, in vendar! V njegovo lastno življenje je bila stopila Jana kakor prelestna prikazen iz dežele sanj, izpremenjena v telo in kri. Zdaj si ni že več prikrival dejstva, da ni bil zmožen nobene misli, ne da bi se ob njej spomnil Jane. Postala je del njegovega

bitja. Storila je, da je pozabil vse razen nje, v bore nekaj urah je vrgla njegov cinizem in njegovo dosedanje samotarsko v prah pozabljenja. Ako je Jana tako stopila v njegovo življenje, ako je povzročila, da je zanemaril svoje delo in ga navdala s čedalje nestrpnejšo željo, da bi se mogel boriti zanjo, ali je bilo spricho tega res nemogoče, da bi se hotela zver, kakršen je bil Bill Quade, boriti zanjo na drug način?

Krčevito stiskaje pesti je tako prišel do konca stezice. Tisto, kar ga je vznemirjalo, ni bil strah pred Quadom niti ne pred tem, kar je Quade pripravljaj zoper njega. Vznemirjala ga je Jana sama, njeno čudno poizvedovanje in njegov končni uspeh. Ob misli, da išče moža, ki je njen soprog, se mu je zdelo, kakor da mu sega na srce svinčena roka. Trudil se je, da bi premagal ta občutek, a zaman; težil mu je duha in se ni dal odgnati. Kadarkoli je predstavil, da je žena drugega moža in da bi utegnili biti za vselej last koga drugega, ne njegova, mu je bilo, kakor da mu je na veke zapreti oči pred soncem. A saj mu je vendar pripovedovala o tem. Ako je bila preje žena drugega moža, bi bila zdaj prav tako lahko njegova. Prišla je, da ugotovi, ali je prvi živ ali — mrtev.

In če je bil živ? Aldous se je spet ustavil in je strmel doli v temni prepad, po katerem je drla voda nekaj sto čevljev pod njim. V kipečih vrtincih se je razbijala ob tisoč skal ter polnila noč s svojim besnim gromom. Aldousu se je zdelo, da je ta grom tisoč milj daleč od njega. Ni ga slišal. Njegove oči niso ničesar razločile v temi. Vprašanje, ki si ga je zadal, je za trenutek izbrisalo vse ostalo. Ako prideta v Tete Jaune in najdeta Janinega moža živega, kaj tedaj? Obrnil se je in krenil po isti stezi nazaj. Zavist in neprijateljstvo do moža, ki ga še nikoli ni videl, sta mahoma stopili na mesto tesnobe razpoloženja, ki mu je do tedaj morilo

srce. In zdajci so mu oživele v spominu Janine besede, s katerimi je blela in tresoča se priznala, da se ne boji tega, da ga utegne najti mrtvega, ampak tega, da ga ne bi našla živega. Radosten trepet mu je izpreletel telo, ko se je domislil tega. Kdorkoli je bil ta mož, kderkoli ji je bil kdaj ali karkoli ji je utegnil biti zdaj, Jana si ni želela, da bi ga našla živega. Tiho se je nasmešnil in pospešil korak. Prsti njegovih rok so se razklenili. Ni se zavedal okrotnosti, da, strahotnosti želje, ki ga je navdajala: da bi bil ta mož mrtve in pokopan.

Vrnil se je, a ne takoj v okolič Quadovega šotora; krenil je k postaji, ki je bila tri četrtilje više ob železniški progi. Mali, zelo londonski Angiež z mežikavimi očmi, ki je tam ponoči čul v pisarni, mu je potrdil Stevensove besede. Quade se je res odpeljal v Tete Jaune. Čeprav je bila ura enajst, je Aldous nadaljeval svojo pot proti inženjerskemu taboru, ki je stal še četrtilje globlje v šumi. Ves nemiren je bil. Ni se mu hotelo, da bi spal nocoj. Misli je, da najde inženjerski tabor pogreznjen v temo, in zato je bil presenečen, ko je videl, da sije iz Kellerjeve hišice živa svetloba.

Keller je bil namestnik okroglega inženjerja in njegov dober prijatelj. On je bil tisti, ki je prvi izmeril progo v Tete Jaune. Bil je v nekem pogledu vzrok, da je vzrasla tetejaunska naselbina baš tam, kjer je bila; vedel pa je o njej več od kateregakoli drugega, kar jih je služilo pri Grand Trunk Pacificu. Zato je bil Aldous vesel, da Keller še ni legel spat. Potrkal je na vrata in vstopil, ne da bi čakal poziva.

Inženjer je stal sredi izbe, v odpeti suknji, z mesnatimi in kratkimi rokami v žepih vrečastih hlač; njegov rdeči obraz in plešasta glava sta se bleščala v luči svetilke. Noobičajna besnost mu je plapolala v očeh, ko je pozdravil gosta. Jel se je izprehajati po izbi sem ter tja, puhaje oblake dima iz nemiške pipe z ogromno glavico; Aldousu je pokazal stol.

"Kaj se vam je zgodilo, Peter?"

"Dosti — da bi me vrnil!" se je togotil Peter. "Če bi ne bilo dosti, ali mislite, da ne bi ležal že v postelji tako pozno zvečer?"

"Verjamem, da mora biti dosti," je kimal Aldous. "Če bi ne bilo tako, bi ležali v svoji postelji in spali kakor dojenček. Bogleme, nikogar ne poznam, ki bi umel tako naglo in sladko zaspati, kakor vi, Peter. A kaj vraga se vam je zgodilo?"

"Nekaj, kar se vam bo zdelo zelo smešno. Ali niste ničesar slišali o — medvedki?"

"Niti besedice ne, Peter."

Peter je potegnil roke iz žepov in pipo z ogromno glavico iz ust.

"Saj veste, kaj sem počel s to medvedko," je jel pripovedovati. Delj nego leto dni sem jo imel za prijateljico tu gori v hribu, namesto da bi jo bil ubil. Lani sem jo tako ukrotil, da mi je žrla iz roke. V času med julijem in novembrom sem ji kupil sodček sladkorja. Ukvarjal sem se z njo večkrat cele ure in se zabaval z njo kakor s psom. Da, prekleto, medvedka mi je bila bolj pri srcu od marsikaterega človeka v tem kraju. Vdana mi je bila pa tako, da se tik do konca januarja ni odpravila v brlog. Letošnjo pomlad je dobila dva mladiča; kakor hitro sta skobacala, ju je privedla semkaj v dolino in me čakala z njima. Bili smo boljši tovariši ko kdaj. Spet sem dobil iz Edmontona pol sodca sladkorja v koščkih. In kaj mislite, kaj je napravila ta prekleta sodra?"

"Ustrelili so jo?"

"Nikakor ne, niso je ustrelili. Želel bi, sam Bog ve kako, da bi jo bili. V zrak so jo pognali!"

(Dalje prihodajči)

Pridobivajte

člane za

S. D. Zvezo

SPITE TRDNO, VZIVAJTE VASO HRANO

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Mnogokrat odpravi neprebavnost in zaprtico

NAROČITE SI PROSTI VZOREC — Triner's Bitter Wine Co. 544 S. Wells St., Chicago, Ill. Pošljite mi brezplačni vzorec. Ime _____ Naslov _____



OZDRAVI BRCAJOČE MOTORJE!



Spomladansko vreme večkrat povzroči, da se motor ustavi ali da pokashiže ter izgublja gazolin. Zato pa potrebujete gazolin, ki je posebno prirejen, da prepreči to sitnost. Spring-Grade X-70. Za boljše delavnost, boljše miljažo in hitro startanje, rabite Spring-Grade X-70.

Spring Grade

SOHIO X-70

THE STANDARD OIL CO. (Ohio)

Jane Wyatt pravi:

"Luckies so lahka kaja, ki jo moje grlo odobrava in ji daje moj okus prednost"



"Prvič sem se odločila za Luckies pred kakimi petimi leti, kajti opazila sem, da jim dajejo drugi igralci in igralki prednost. Luckies sem se tako veselila, da jih prav od onega časa kadim. V novi sliki 'Lost Horizon', v kateri sem bila vodilna igralka Ronalda Colmana, je tekel film 36.000 čevljev — skoro 7 milj — predno je bil odrezan. To vam nekoliko pojasni, kakšno delo je bilo to in kakšen napor je bil to za moje grlo. Iz tega je razvidno, to čutim, da so Luckies cigarete za igralke. So lahka kaja, ki jo moje grlo odobrava in ji daje moj okus prednost."

Jane Wyatt

NASTOJAJČCA V NOVI COLUMBIA SLIKI "LOST HORIZON"

Neodvisen pregled je bil pred kratkim storjen med profesionalnimi moškimi in ženskami — odvetniki, zdravniki, predavatelji, znanstveniki itd. Izmed onih, ki so rekli, da kade cigarete, jih je več kot 87% ugotovilo, da imajo osebno rajši lahko kajo.

Miss Wyatt odobrava modrost te prednosti in istotako tudi drugi vodilni umetniki radia, odra, filma in opere. Njihovi glasovi so njihovo bogastvo. Zato jih toliko kadi Luckies. Tudi Vi imate lahko zaščito grla od Luckies — lahke kaje, proste gotovih rezkih dražljivcev, odstranjenih z izključnim procesom "It's Toasted". Luckies so prijazne grlu.



NAJFINEŠI TOBAK — "SMETANA PRIDELKA"

Lahka Kaja

"It's Toasted" — Zaščita Vašega Grla

PROTI DRAŽENJU — PROTI KAŠLJU



Znameniti žogometni igralec Dizzy Dean, praktičira za 1937 sezijo. Spodaj je pa Mickey Owen, igralec pri "Cardinalih," ki se mu vidi, da ga letošnja sezija prav nič ne skrbi.